

אלמנה לכהן גדול פרק שביעי יבמות סט.

מסורת הש"ס

(א) [עליל סח: לקמן פו:]
 (ב) [עליל סח: ושינ:]
 (ג) [עליל י: ושינ:]
 (ד) [שורשו] וזו הכינוי חסיד
 ה' מביט דלעא ה"ל' אלף לא
 י' חלל וזר עמימי ששבת
 ה'חיוו עדין וזר וזר
 סיכונה זו ומדכדי וזר
 הוא חלילי אמר וזר לו וחו
 מקיפו וזר לו כ"כ עני
 סיכונה ע' ש"ה דף שג
 ד"ה עין וקישקיש
 עד:
 (א) [קדושין פט:] (ב) [לקמן
 עו: עו: עח: קדושין סו:
 עח: מביטו וזר חולין כג:
 (ח) [עליל י"ב, ע' זיל בן
 רש"י:] (י) [עליל נט:]

תורה אור השלם

1. וְלֹא יַחֲלִל זֶרְעוֹ בַּעֲמִי
כִּי אֲנִי יְיָ מִקְדָּשׁוֹ:
וַיִּקְרָא כֹּה טו
2. בָּנִים אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לָהֶם
דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם
בַּקֹּהֶל יְיָ: דְּבָרִים כֹּה ט

גליון הש"ס

תוס' ד"ה כי תהיה וכו'
דליבא אלא עשה. עיין
לעיל דף יא ע"ב מד"ה מאי
נסתרה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אי הכי חלל דללא זר
הוא לא ליפסול כנ"ל ותיבת
מעיקרא נמחק: (ב) במשנה
כיצד הרי ישראל:

בַּת קָרָא יִסְרָא הוּא. דְּהֵא
לְמַכְתָּב אֲבֻתְרִיה וְכִי תִהְיֶה
סִיבּוֹל. וְכַזְהֶמָּה בְּעִלְמָא
כְּתִיב וְלֹא שְׂמוּעִין דְּזִרְעַ

מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין אשכחן כהנת לויה וישראלית מנא לן כדאמר ר' אבא אמר רב בת ובת ה"ל בת ובת כמאן כרבי עקיבא ^א דדריש ווי אפילו תימא רבנן כולה ובת קרא יתירא הוא ואימא מי שיש לו אלמנות וגירושין בה כי לית ליה זרע קאכלה כי אית ליה זרע לא אכלה מי שאין לו אלמנות וגירושין בה אע"ג דאית ליה זרע נמי תיכול אם כן רבויי לויה וישראלית למה לי ולרבי עקיבא דאמר ^ב אין קדושין תופסין בחייבי לאוין ומאי כי תהיה לאיש זר כי תיבעל אלמנה וגרושה למה לי אלמנה להחמיר עליה וגרושה להקל עליה וצריכא דאי אשמעינן אלמנה אלמנה הוא דכי לית לה זרע אכלה משום דחויא לכהונה אבל גרושה דלא חויא לכהונה אימא אע"ג דלית לה זרע לא אכלה ואי אשמעינן גרושה גרושה הוא דכי אית לה זרע לא אכלה משום דלא חויא לכהונה אבל אלמנה דחויא לכהונה אימא אע"ג דאית לה זרע נמי תיכול צריכא ואימא נבעלה לפסול לה אף מחזיר גרושתו לאיש זר אמר רחמנא מי שזר אצלה מעיקרא לאפוקי האי דלא זר אצלה מעיקרא הוא אי הכי חלל דלאו זר הוא ^א מעיקרא לא לפסול אמר קרא 'לא יחלל זרעו בעמיו' ^ב מקיש זרעו לו מה הוא פוסל *אף זרעו נמי פוסל ואימא משעת הויה דומיא דכהן גדול באלמנה מה כהן גדול באלמנה בביאה אף האי נמי בביאה ואימא עד דאיכא הויה וביאה דומיא דכ"ג באלמנה *מה כהן גדול באלמנה בביאה לחודה אף האי נמי בביאה לחודה ורבי יוסי אומר כל ^א שזרעו פסול פוסל וכל שאין זרעו פסול אינו פוסל ^ב מאי איכא בין ת"ק לרבי יוסי אמר ר' יוחנן מצרי שני ואדומי שני איכא בינייהו ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה ת"ק סבר מה כ"ג באלמנה שביאתו בעבירה ופוסל אף האי נמי פוסל ורבי יוסי סבר ככהן גדול מה כהן גדול שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל לאפוקי מצרי שני ^א דאין זרעו פסול דכתיב ^ב בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל ה' רשב"ג אומר כל שאתה נושא בתו אכלה נושא אלמנתו וכו': מאי איכא בין ר' יוסי לרבן שמעון בן גמליאל אמר עולא גר עמוני ומואבי איכא בינייהו ושניהם לא למדוה אלא מכהן גדול באלמנה רבי יוסי סבר מה כהן גדול באלמנה

וַאֲיָמָא מִי שִׁישׁ אֶל אֲלֻמְנוֹת וּגְיֹרָשִׁין בַּה בֹּי, מִימָה דַבֵּל דּוֹכְמָא
לְחֹמְרָא מִקְשִׁין וְהִכָּא פִּרְךָ דְנִקְשִׁי לְקוּלָּא:
אַם בֶּן רִבּוּי לִוְיָהּ וּיִשְׂרָאֵלִית. מִימָה דַּהּ אֲיִטְרִיךְ לְרִבּוּי
לִוְיָהּ וְיִשְׂרָאֵלִית לְאַשְׁמוּעִין לְחֹמְרָא שֶׁבִּיל צִנָּה כְּדֹאמְרִין
בְּסוֹף יֵשׁ מוֹתֵרוֹת (לְקַמֵּן דָּף פו). וְיֵשׁ
לְיֹמֵר דְּמַשְׁמַע לִוְיָהּ דְּאֲיִטְרִיךְ לִוְיָהּ
וְיִשְׂרָאֵלִית לְכָל מִינֵי דְאֲיִרֵי קֶרֶף
וְלֹאשְׁמוּעִין דְּכִי אִתֵּי זֶרַע נְמִי
מִן הָעוֹלָם כּוֹכְבִּים מִיבֹל שֶׁבִּיל צִנָּה
לֹא אֲיִטְרִיךְ כִּיּוֹן דְּאַשְׁמַעִין צִבְּהֵנָּה
דְּקֵדִישׁ גּוֹפָה:

בי תהיה בי תבע⁵. ואם תאמר
לדידה נמי איכא לאקומי
באלמנה לכהן גדול לרבי סימאי
ובעולה לכהן גדול אפי' לרבי ישכר
יש לומר דכל פסולי כהונה נפקא
לן דמיפסלי בתרומה מלא יחלל אי
נמי לא משמע ליה לאקומי לאיש
זר גבי כהן ואימ' ולוקמנא בטוה
שדא עליה בעלה בדרך * לויכא אלא
עשה דונטמאה יש לומר דזר אכלה
מעיקרא בעינן אפילו לרבי עקיבא
כיון דלא הוי ממזר ומיהו קשה
דלמא ליה למימר מאי כי תהיה כי
תבעל בפשיטות הוה מאי למיפרך
דאמאי אינטריך קרא לרבי עקיבא
לעובד כוכבים ועבד דהשתא ממזר
הוי מיפסלא בציאתו מיבעיא כדאמר
בפרק ערוב יוסטין (בבא מציעא ע"א):
בהן גדרו באמצעה בדיקא לחוריה
כדאמר צ"ה עשרה יוסטין

(שם דף ע"א. ושם) צעל לוקה משום
לא יחלל ואם תאמר היא גופה מנלן
דלא צעין תרמי הא כתיב לא יקח
ולא יחלל יש לומר דלגבי ט' כהן אין
להצריך קידושין דכ"ש בלא קידושין
וכיון שהנן נפסל גם היא נפסלת:
וישניהם לא צמדה אלא מאמנה
צבה. גר"ל.
עיקר
טעמה הוי מלאים זר אלא דמכ"א
באלמנה ילפינן במאי מסתבר לאוקמי
קרא ואי לאו קרא דלאש זר ליכא
למילף מקל וחומר דאלמנה שתתחיל
דפירשתי לעיל (דף טו: ד"ה מה):
והמפתה והשובה. הא דלא
תנן קטן בהדיהו
דלא תקינו ליה רבנן נישואין דקדמי
בגמרא (לקמן דף ט"ז)
שנשאו כו' אמר רבי יצחק דהיינו
משום דבעי למיתני בסיפא וילדה
דלא מיתני ליה בקטן:

ל פוסע'ן ווא מאכ'רין. לא
אינטרעך לאשמועינן באזונס
וועפנהא דאזן מאכ'רין וועסן לא
פוסע'ן נאכ'הא וואפילו לרבי אלעזר
דאמאר "פני הזה על הפניה שלא
לשם אישות עשהה וזה נראה דלא
מיפסלה בתרומה דאזן לא לישם
ונשאת

”ג סבר מה כהן גדול באלמנה
ל לאפוקי עמוני ומואבי דאין
מואבי ולא מואבית: **מתני**
ואם אינן ראויין לכא בישראל
על בת כהן תאכל בתרומה
עִבְרָה

נאחרמנו או נאגרשו מן הישואין
 אלה צדיקה לרבי יוסי לא פסיל:
 דעצירה דכתיב (דברים כג) שלישי
 ובנו עד סוף העולם פסולין אבל
 פסול הואיל ויש בזרעו פסול פסול
 לא פסול ולא מאכיל דלין קמינו
 ש או צפיתיו שלא לשם קידושין:
 עיברה

עין משפט
נר מצוה

לָא א מ״י פֿינ״ח מ״ה
אסור׳ קאָפּאָס א
סמג לאון קאָפּאָס ט״שׁ
א״שׁ״ע ס״מ״ו ס״ח
לח ב מ״י פֿינ״ח שׁס הל׳
ג סמג לאון קאָפּאָס
לח ב מ״י פֿינ״ח שׁס הל׳
יו סמג לאון קאָפּאָס
קטן ט״שׁ״ע שׁס ס״ד
ס״ח ג
ט ד מ״י שׁס הל׳
ט״שׁ״ע שׁס ס״ח ג
פא א מ״י פֿינ״ח מ״ה
תּרומות הל׳ יג
ט״שׁ״ד ס״ח שׁלח

מוסף רע"י

[illegible]